

quod fructus beneficij tenetur restituere qui succubuit hanc habuerit iustam causam litigandi. quia pars beneficij sunt et beneficium debentur. et hanc ante litem testamentum possit quis in casu esse beneficii dei: tamen post litem contestata. de malefidei si succubuit. ideo ad restitutionem fructuum tenetur. non. Ro. de iur. clxxvij. Aduerte tamen quod fructus extantes sunt tenetur possessor quantumcumque beneficij fuerit restituere. non. ant. de resti. spo. i. lit. teris. xvj. colū. v. si opponitur exceptio.

Fructus beneficij si succedenti debeantur in beneficio pro tempore predecessoris vel heredis defuncti: an vero debeantur ecclesie. vide de offi. ordi. cum vos. et quod non. Jo. an. e. ti. presenti. li. vj. vide oino ibi per. more et per archi. de rescriptis statutum. §. accessorem. e. li. et per eundem. xij. q. v. c. j. vide tex. de testa. cum in officijs. et melius. e. ti. relatum. ij. et ibi per matthe. et vide glo. que facit differentiam inter platum et canonicum in eo quod platus de successor predecessoris: canonicus vero non. in. c. quod sicut. de elec. sup. verbo consentire. i. glo. in fine. et vide tex. et Bal. in. l. de functa. ff. de usufructu. et Bar. in. l. diuortio. i. pnci. ff. solu. matri. et in. l. ff. de iure fisci. vide oino Cal. et Fra. de zabo. in. c. ff. de pecu. cleri. et vide sub verbo platus. §. plati hanc sunt.

Fructus non tenetur restituere possessor qui errauit in iure. quia error iuris excusata fructibus. fm. Dy. i. regula possessor. Bar. tamen aliter distinguunt in. l. ff. et si lege. §. scire. ff. de peti. here. vide oino in. c. nihil. de elec.

Fructus consistit in redditu. sed non conuertitur quia partus ancille est in redditu sed non in fructu. vt non. glo. de elec. generali. li. vj. in glo. penulti. vide tex. ff. de exerci. li. l. j. §. exercitiores. et quod non. Bal. ff. de condi. inde. v. inde. l. si vrbana. et ff. solu. matri. l. diuortio. §. fundus et §. qui in anno.

Fructus et pensiones rei alienate an pertineant ad emptorem vel venditorem: vide Bar. in. l. ff. §. ff. ff. de iure fisci. et ange. i. l. ff. §. penul. ff. de his que in frau. credi. et Bal. in. l. in vededo. §. finali. ff. de ptra. emptio.

Fructus iurisdictionis si primo anno pertinet ad unum scdo ad alium et vltima die primi anni committitur maleficiis pro quo fit condemnatio ad penam in scdo anno: talis pena debet illi ad quem fructus primi anni pertinebant. vt non. Cy. et Bal. i. l. ff. de iur. oi. iudi. et Bal. tagit etiaz. ff. solu. matri. l. diuortio. in pnci. vlti. colū. Cy. alle. l. quecumque. ff. de acti. et obli. Bal. alle. l. is qui in puteum. §. si postea. quod vi aut clā. Ego alle. l. ff. §. non soluz. in fi. ff. de his que in frau. credi. que melius facit.

Aga eius qui dicitur deliquisse an probet delictum plene: vel semiplene: vel sal

tem indicium faciat. vide sub verbo probatio. §. probationi.

Non potest agere contra furem pro re furata sibi pro alius subtracta nisi fudat intentum suum super alio interesse quam super eo quod ipse domino rei teneat furti. posset tamen agere triticaria ratione soli possessionis. non. ant. de resti. spo. i. lris. v. p. b. ptz. v. colū.

Furiosus habens dilucida iterualla an possit esse arbitrator. vide s. verbo arbitrator. §. arbitrator potest esse furiosus. et vide sub verbo finia.

Furoz et dementia qualiter probetur: et an semel furiosus presumat pseuerasse talis. vide sub verbo probatio. §. probat furoz.

Omnitium ab homine platum non significat de necessitate dominiū. verificatur nedum in possessione sed etiam in detentione. non. glo. in. l. ij. in pnci. ff. de ori. iur. idem si pferat a lege. tex. e. in. l. j. in fi. cum. l. sequente. ff. nau. cau. sta. et i. l. ij. §. in hac. ff. vi bono. rap. et non. per Bar. in dicto. §. in hac. et sup. rubri. de no. co. compo. et super rubri. de no. ope. nūcia. Sed antho. dicit quod quicquid significat dominiū. quicquid possessionem rei. quicquid quasi possessionem iurisdictionis. in c. j. de postu. pla. penul. colū.

Omnis subsequens species numeratas restringitur ad qualitatem specierum enumeratarum. de rescriptis. sedes. de pcura. qui ad agendum li. vj. et in clem. non potest. e. ti. et non. antho. in clem. j. de pben. et vide per eundem in. c. sedes. de offi. archi. §. ff. v. scdo op. pono. et per Bar. in. l. ff. §. cui dulcia. de tri. vi. et ole. le. et in. l. qsitum. §. ff. de fun. instruc.

Generi per speciem derogatur: hanc in dispositione speciali posteriori non fiat mentio de generali. de pbe. quis. ij. et c. dudum. li. vj. vide sub verbo vniuersitas. §. vniuersitas a generalitate

Generalis dispositio tamen operatur quo ad genus quantum specialis quo ad speciem. ff. de admi. tut. l. si duo. C. de pscip. xxx. ano. l. oēs. et C. qui muli. tu. offi. fu. po. l. ff. vide Bar. ff. si quis cau. in iudi. sist. cau. fac. non obtēperauerit l. sed si quis. §. qsitum

Generalis sermo an comprehendat personam loquentis: vide Bar. in. l. j. ff. de sena. et Cy. in. l. in qsitio. C. de solu.

Genus si est unum comprehendens plura et aliud est genus comprehendens pauciora: illud quod pauciora comprehendit habet pro specie vide si in eadem dispositione vel etiam si in diuisis sunt duo generalia quorum unum est minus altero illud quod minus est: pro specie reputat: et pro illud

tanq̄ p̄ speciem generi derogatur. l. vrozem
 §. codicillis. 7. §. fi. de le. iij. 7. l. fuo manumif-
 so. de pecu. le. l. q̄sitū. §. fi. de fun. instruc. 7. nō
 Bar. in. l. j. §. j. ff. de no. ope. nūcia.

Generalia v̄ba accessorie apposita: restringunt̄
 ad suū p̄ncipale. l. p̄dij. in p̄nci. ff. de lega. iij.
 7. ibi nō. Bar.

Generalia 7. vniuersalia verba apposita verbo
 futuri tēporis: si dispositio continet actus cō-
 cessi extētionem: nullam recipiūt limitationē
 siue restrictionez s̄z vniuersaliter intelligūtur
 si ex tali intellectu non resultat dispositio vitio-
 sa. nō. Bar. in. l. j. §. nūciatio. ff. de no. ope. nū-
 cia. nec resultat absurditas vt nō. Bar. in. l.
 nō dubiū. C. de legi.

Generalis quitatio et liberatio an extēdat̄ ad
 inexcogitata: 7. ad ea ad q̄ q̄s tenetur rōne do-
 li. vide Bar. in. l. amelio. §. gayus. ff. de libe-
 le. in. l. tres fratres. ff. de pac. 7. Cy. 7. Bal. in
 lactioe. C. de rāfactio.

Gratia apostolica cōsiderat̄ 7. discutit̄
 s̄m datam: nō s̄m p̄sentationē vel rece-
 ptionem ip̄ius gratie. de p̄ben. cū qui.
 li. vj. Vide antho. de iure patro. p̄sultationi/
 bus. i. sc̄do notabili. dictamē q̄ quo ad impu-
 gnādas dictā gratiā de surreptioe: inspicitur
 tempus date. sed quo ad p̄petuādā potestātē
 executoris in eadem dati 7. quo ad ip̄am pote-
 statem i exercitiū deducēdā: inspicitur temp̄
 receptionis litteraz. nō. Ro. p̄cl. ccccxxvij.
 7. circa tertiū. ad fi. vide plene p̄ Jo. an. de p̄-
 ben. dilectus. ij. sup. glo. ij. in fi. 7. quod nō. gl.
 vlti. in de. fina. de rescrip. 7. tex. cū glo. in de.
 si de bñficio. de p̄bē. vide plenissime p̄ ant.
 in. d. c. dilectus. vj. colū. 7. vide s̄. in v̄bo bñfi-
 cium. i. v̄bo clausula. i. v̄bo disp̄satio. p̄ totū.
 in verbo p̄uilegiū. p̄ totū.

Gratia si est impetrata de bñficio tāq̄ vacante
 vno modo: 7. vacat alio modo: nō debet̄ bñfi-
 cium impetrātū q̄ expressit falsum modū vacā-
 di 7. tacuit verū. nō. Ro. p̄clu. xxvij. nisi i gra-
 tia sit illa clausula siue alio quouis modo va-
 cet. nō. Ro. conclu. cxxix. vide oino lap. alle.
 lxxxix. vbi singulariter limitat. c. susceptū. et
 idem in gratia de bñficio vacaturo. naz dicta
 clausula: vel alio quouis modo includit oēm
 speciem vacatiōis s̄m Jo. an. quod est veruz
 s̄m lap. de vacatiōe cōtingente p̄ eādē p̄so-
 nam i gratia nominatā. secus si per aliam. nō.
 Ro. p̄clu. ccccxxj. dictū lapi itellige nisi i gra-
 tia dicere siue ex alteri? cuiuscūq̄ p̄sona va-
 cet vel vacauerit. put hodie cōiter sit.

Gratia bñficij vacātis impetrans si narrat plu-
 res modos vacādi: sufficit altez p̄bare. nota.
 Ro. p̄clu. lxxx.

Gratia bñficialē impetrās tenet̄ de bñficio qd̄

obtinēt specialē facere mētionē: nec sufficit ge-
 neralis. qd̄ qualiter itelligat̄. vide ant. i de. fi.
 de offi. ordi. 7. Oldra. p̄silio. cxi. i. fi. vbi oino
 vi. 7. iterato lege.

Gratia bñficij impetrans s̄z de oibus bñficijs q̄
 obtinet tenetur facere mētionē: tñ nō de q̄lita-
 tibus ip̄oz bñficioz. nō. glo. in de. f. de p̄ben.
 7. nō. Ro. p̄clu. cvij. s̄z ergo qualitātē ex abū-
 dātī exp̄mar: puta si dixit illa bñficia fuisse p̄-
 eum creata et dotata: p̄bare non tenetur. nō.

Ro. p̄clu. lxxxj. Sed si valorē ip̄oz bñficio-
 rum expressit: illū p̄bare tenetur si neget. als
 nō. nō. Ro. p̄cl. cclxxx. s̄z autē regulariter nō
 tenet̄ impetrans dictas qualitates exp̄mere:
 fallit i tribus. in qualitate dignitatis. in qualita-
 te cōtinue residētie. 7. in q̄litate cure s̄m Cal.
 vt nō. ant. de rescrip. i. nostra. 7. tertio quero
 tamē glo. in. d. demē. j. dicit contrariū in qua-
 litate cure.

Gratia bñficij impetrās ex causa p̄mutationis
 nō tenet̄ de alijs suis bñficijs aliquam facere
 mētionē. nō. Fre. de senis. i tractatu p̄muta.
 q. xvij. 7. i p̄silio. lxxij. p̄ q̄ p̄cludi p̄t q̄ impe-
 trās bñficiū simpliciter si habet gr̄am p̄mutā-
 di aliud: nō tenet̄ d̄ illa gr̄a facere mētionē.
 qz p̄ illā nō habet ius ad bñficiū simpliciter s̄z
 ex causa p̄ quā debet aliud dimittere. vt collī-
 gitur in. d. q. xvij. in fi.

Gratia bñficij impetrās tenet̄ verū valorē bñ-
 ficij impetrati nō solū expr̄mere s̄z etiā p̄bare
 s̄z nō neget qz pars gratie sue ē. nō. Ro. p̄clu.
 cccxlj. sed valorē bñficij obtenti nō tenetur
 nō. Ro. p̄clu. cclxxx. s̄z autē valorē fructuū
 bñficij qd̄ impetrat exp̄mere tenetur: tamē de
 quotidianis distributiōib⁹ non tenet̄ mētio-
 nem facere. quia ille danē ratiōe certi ministe-
 rij p̄sonalis 7. nō sunt de corpore beneficij. nō.

Ro. p̄clu. cxxx. idēz in mortuarijs 7. anniuer-
 sarijs. nō. Jo. an. in addi. specu. sup. rubri de
 p̄cl. p̄bē. 7. demū q̄rebat̄.

Gratiam impetrās a papa vel eius legato s̄z te-
 neatur facere mētionē de omnib⁹ beneficijs
 q̄ obtinet. vt in. c. fi. de offi. lega. li. vj. quod p̄-
 cedit siue legatus conferat iure legatiōis siue
 ex speciali cōmissiōe pape: vt nō. Jo. an. i de.
 fina. de offi. ordi. in glo. penul. s̄z quo ad speci-
 alem cōmissiōnē p̄trariū sentiat domi. in. c. is
 cui. de p̄ben. li. vj. sup. glo. ij. S̄z cum Jo. an.
 tenet lap. in. d. c. fi. tamē secus est qñ impetrat
 ab ordinario vel ei⁹ delegato. vt i de. fi. d̄ offi.
 ordi. 7. ibi nō. in glo. super verbo habentibus
 7. nō. Fre. i tracta. p̄muta. q. xvij. vide circa
 legatum 7. ordinariuz qd̄ nō. Jo. an. in nouel-
 la. 7. post eum lap. in. c. si motu pp̄rio. de p̄bē.
 li. vj. 7. c. fi. de offi. le. e. li. in glo. fina. Exp̄re-
 missis aparet qz collatio beneficij facta per

delegatū pape: nō valet nō facta mētiōne de bñficijs obtentis vt sentit glo. penul. i. d. cle. si. qd̄ pcedit siue facultas conferēdi sit pcessa delegato grā ip̄ius dele. siue grā ei? cui debet pferre vt nō. lap. in. d. c. si. de offi. lega. Quid aut̄ si legat? pferat motu pprio: an de obtētis debet fieri mētiō. dicit Jo. an. q̄ nō in. d. c. si. glo. vlti. Domini. recitat alios aliter dicētes. s̄ dic̄ vt ibi plene distinguit lap.

Gratiā bñficij impetrās nō tenet̄ facere mētiōnē de q̄litate ordinis annexi ip̄i bñficio impetrato s̄m ant. vt nō. Cal. de rescrip. in n̄ra. v. tertio q̄ro. nec etiā tenet̄ facere mētiōnē de titulo bñficij patrimonialis vt ibi nō. v. se. De p̄mo dicto ē casus i. c. ei cui de p̄bē. li. vj. 7 ibi h̄ nō. Jo. an. sup̄ v̄bo qd̄ possit. i. nouella.

Gratiā bñficij collegiati vel puentualis impetrās: si h̄ exp̄mit q̄ sit collegiatū vel puentuale nō tenet̄ aliter facere mētiōnē de cura. etiā si habeat curā p̄ochialē ex̄ collegiū vel puentū: nisi essent due ecclie separate vt collegiata 7 parochialis simul iūcte et vnite: ita q̄ vna nō sit alteri annexa nec ei subsit. notat lap. i. c. cū in illis. de p̄bēdis. li. vj.

Gratiā bñficij impetrās sicut tenet̄ facere mētiōnē de bñficijs in q̄bus habet ius in re: ita et de illis in quib? habet ius ad rem. nō. Jo. an. in. c. si motu pprio. de p̄ben. 7 in. c. grā. de rescrip. in glo. 7 i. nouella. li. vj. 7 in regula igno rāna. e. li. i. nouella. 7 nō. gl. in clemē. si roma/ nus. in v̄bo obtinet. de rescrip. s̄ Jo. an. in. c. in n̄ra. de rescrip. distinguit. an grā sit de bñficio vacāte vel vacaturo. quod ē notabile. sed oīno vide Ro. p̄clu. ccccxxvj.

Gratiā bñficij impetrās s̄ de beneficio qd̄ obtinet̄ teneat̄ facere mētiōnē siue de iure siue de facto teneat. si tñ dic̄ se id̄ canonicē tenere qd̄ de facto obtinebat: nō p̄pterea grā viciat̄. qz q̄ iuste vel iniuste teneat: est qd̄ extrinsecus a grā nisi iniusta detētio redderet eū inhabilem ad bñficiū. nō. Fran. in clemē. si roman? in fi. de p̄ben. vide oīno s̄. s̄. beneficialē grāz impetrās tenet̄. nā illud v̄bū canonicē: debet̄ intelligi sic id̄ est pillū q̄ potuit pferre s̄ ex p̄sona eius cui p̄fert̄ nō valet collatio. vt nō. specu. ti. de dispen. s̄. videndū. v. s̄. nūqd̄ nocet. idē nō. compos. de elec. dudū. ij. 7 Jo. an. in. c. nō possit. sup̄ v̄bo canonicē. de p̄ben. li. vj. in nouella. vide oīno in spe. ti. ij. s̄. videndū. v. sed nūquid nocet.

Gratiā bñficij impetrās tenet̄ facere mētiōnez de alio bñficio qd̄ obtinet̄ s̄ de facto 7 nō d̄ iure teneat. nō. de p̄ben. eū q̄. li. vj. in glo. eadez rōne. Itē tenet̄ facere mētiōnem de bñficio i quo habet ius s̄ possessionem nō habeat: dū modo sciat sibi collatū esse. secus si ignorat. d̄

rescrip. grā. li. vj. nā etsi spoliatus ē bñficio re netur de illo facere mētiōnē. vt nō. ant. d̄ rescrip. in n̄ra. v. venio ad q̄stiones.

Gratiā bñficialē impetrās tenet̄ facere mētiōnem nō solum de bñficio qd̄ obtinet̄ iniuste: s̄ etiā de iniusta detētione. als grā nō valet etiā si motu pprio (absq; generali tñ clausala non ob.) facta sit. qz s̄ nō possit allegari defectus surreptionis: p̄t tñ allegari defectus intentio nis. nō. lap. in. c. fina. de offi. leg. li. vj. Predicta itellige quādo p̄dicta detētio facit quē inhabilē ad beneficia. als secus. nō. Frā. in cle. si roman? i. fi. de p̄bē. 7 lap. etiā idē sentit. S̄z gas. 7 cal. in p̄silij suis sup̄ rubrica de p̄ben. p̄silio. xj. dicūt indistincte gratiaz eē surrepticiam nisi motu pprio facta sit. vide oīno s̄. s̄. bñficij gratiam impetrās s̄ de bñficio. Adde q̄ nō solū de iniusta detētione sed etiā de fructib? p̄ceptis tenet̄ facere mētiōnē: nisi ip̄los in vtilitatē ecclie cōuertisset. vt nō. Jo. an. in addi. specu. i. ti. de dispē. s̄. videndū. circa fi. v. sed pone aliq̄s. naz ex p̄ceptiōe dictoz fructuum fuit fact? inhabilis ad bñficia s̄m v̄bo/ sti. vt nō. spe. ibidē. 7 idē Jo. an. ibidē. 7 s̄m hosti. in. d. c. dudū. ij. de elec. sup̄ v̄bo cano-

Gratiā bñficij impetrās s̄ teneatur fa (necere mētiōnē de alijs bñficijs 7 p̄stimonijs q̄ obtinet̄ tñ nō de hospitali qd̄ nō in titulū sed i administrationē p̄ceditur. 7 similiter nec d̄ pensionē. qz nō habet i titulū sed i stipēdiū. nora. ant. i. clemē. si. de offi. ordi. 7 tenet̄ Ro. cōclu. cccxxij. i. antiquis. 7 similiter non tenet̄ facere mētiōnem de titulo sui patrimonij ad quē fuit ordinatus. nō. Jo. an. de rescrip. postulasti. nec i victualib? clerico p̄ victu suo assignatis sup̄ quib? ep̄s eū ordinauit. nō. pau. i. cle. ij. de vita 7 ho. cle. 7 nō. j. q. ij. clericos. Similiter nō tenet̄ facere mētiōnē de possessiōibus quas habet ab ecclia i stipēdiū. nō in titulū vt nō. ant. in. d. c. postulasti. quod itelligit ibi Jo. an. quādo dātur i stipēdiū vt laico. simi liter nō tenet̄ facere mētiōnē de bñficio sibi ad t̄ps 7 nō i perpetuū collato. vt nō. do. ant. i. d. c. postulasti.

Gratiā bñficialē impetrās ad bñficiū vacaturum si cum alio i data cōcurrat: p̄fertur ille q̄ diligētior fuit i p̄cessu. etsi i diligētia p̄currat nō p̄t executor gratificare s̄ gratificatio pertinet ad caplm cui als spectat collatio bñficioz vt nō. Ro. p̄clu. xcviij.

Gratiā impetrās de canonicatu sub expectatiōne p̄bēde sub cōditione casuali: cuz clausula q̄ ea purificata sit perinde ac si a tēpore date fuisset canonicat? collatus cū referuatione et decreto. p̄fertur impetra p̄ditione habēti gratiam purā sub eadē data ad bñficia vacatur

ra etiā si habēs purā p̄uenerit in p̄sentādo eā suo executori. q̄ purificatio p̄ditionis trahit retro. nō. **Ro. p̄clu. ccclyvj.**

Gratia impetrās p̄ quā sibi cōferē canonicat⁹ sub expectatiōe p̄bende l̄z p̄bendaz non acceptauerit infra mēsem: poterit postea acceptare re integra. id est si post mēsem alteri nō fuit collata nec p̄ aliuz acceptata: l̄z tunc executor nō p̄t p̄ferre obstante forma mādati. ideo recurrat impetrās p̄ collatione ad ordinarium vel ad papā. secus in eo q̄ nōdū erat canonic⁹ sed canonicādus expectās canonicatū l̄z p̄bendam: q̄ talis elapso mēse non poterit acceptare. nō. **Ro. p̄clu. cccxvj.** Itē sec⁹ si in grā t̄ps p̄figitur acceptationi sicut hodie fit: q̄ mādatur puideri de bñficio q̄d infra mensem duxerit acceptandū: q̄ tūc elapso mense acceptare nō possit. vt nō. pau. in clemē. j. d̄ p̄cel. p̄ben. l̄z idem tenet ibidem **Jo. an. in glo. sup. verbo infra mēsem.**

Gratia habēs de beneficio q̄d infra mēsem duxerit acceptandū. si infra mēsez acceptauit l̄z executor ei nō puiderit non p̄pterea acceptatio euanescit: q̄ ad puidentuz nō ē executori t̄ps a iure p̄fixum. ideo p̄t acceptās recurrere ad papā p̄ puisione sibi faciēda. vel obtineat causam sibi comitti in palatio. l̄z auditor p̄nunciato sibi bñficio debito. puidebit ei s̄m formā cle. auditor. de rescp. nō. **Ro. p̄cl. ccvij.**

Gratia si q̄s impetrat i cōmuni forma paupey ad bñficiū vacaturū: p̄t ei⁹ executor gratiaz purificare ad instātiāz p̄ sanguinei impetrātis etiā nullū mandatū habentis: l̄z etiā ex officio inquiredo de p̄uersatione l̄z vita eius. an aut̄ p̄iūcta p̄sona possit acceptare bñficiū sine mādato. vide **Ro. p̄clu. cclxxxv.**

Gra in cōmuni forma paupey semper fit cū exceptione q̄ impetrās nō possit in ecclia cathedrāli acceptare nō. **Ro. p̄clu. cccx.**

Gratia facta i cōmuni forma paupey nō cōprehendit canonicatū in ecclia cathedrāli. l̄z si habens talē grām impetrat postea in forma grē specialis canonicatū sub expectatione p̄bende dicta p̄ma grā expirat l̄z cassat̄ expresse i scōdis l̄ris. nō. **Rota p̄clu. ccccxxvj.**

Gratia quādo fit in forma paupey: examināf impetrans in curia de litteratura. p̄structiōe. l̄z cantu. l̄z in p̄tibus cōmittitur executori examinatio de vita. morib⁹ l̄z cōuersatione. l̄z q̄n fit in forma speciali dignū arbitramur. tūc papa habēs impetrātē de vita l̄z moribus cōmē datū: cōmittat in partib⁹ solaz examinationē scientie l̄z idoneitatis id est lecture cōuersationis. cōstructiōis. l̄z cāt⁹. nō. **Ro. p̄cl. ccccxxiij.** per alia etiāz cognoscif an gratia sit i cōmuni forma paupey vel in forma speciali. vt nota-

tur infra. s̄. grā specialis.

Gratia habens in cōmuni forma paupey si infra mēsem acceptat bñficiū ante purificatio nem gratie: l̄z p̄ eum non stetit quo min⁹ purificaret sed per executorē: valet acceptatio l̄z i pedit collationē ordinarij dūmodo postea cōstet de habilitate l̄z bona cōuersatiōe impetrātis t̄pe impetratiōis l̄z acceptatiōis. nō. **Ro. p̄clu. clyxj.** p̄rouisio aut̄ facta p̄ executores an purificatiōe nō tenet. nō. **Ro. p̄clu. cccv.** Gratia facta in forma paupey cum decreto s̄m clemē. j. s̄. secus. d̄ p̄cel. p̄ben. nō ligat manus ordinarij ante purificatam p̄ditionez s̄m rotam. l̄z multi doct. dicant cōtrarium. notat **Ro. p̄clu. xcij.**

Gra in forma paupey si p̄currit i data cū gratia speciali ad eādē collationē: reputant̄ ambe gratie pariles. ideo si habens grāz i forma paupey fuerit diligētior in p̄sentando p̄ferē in p̄benda postea vacante: etiā ante purificatam p̄ditionem quādo cōditio nō depēdebat ab alterius potestate s̄m tenorē. c. si p̄ te. d̄ rescrip. nō. **Ro. p̄clu. ciiij.** l̄z idem in gratia facta dignū arbitramur cōcurrēte cuz grā in forma speciali pure facta. vt nō. **Ro. cōclu. ccclyvj.**

Gratia facta l̄z nondū executā non expirat per mortē pape. l̄z cōsequēter nō expirat potestas data executori tāq̄ accessoria. secus in grā faciēda. nō. **Ro. p̄clu. cccxlv.** p̄dicta vera in grā speciali. sed in gratia que fit in forma paupey: an potestas l̄z iurisdicō executoris expiret per obitum concedētis: vide **Ro. p̄clu. ccccxxviij.** s̄. circa tertū. et q̄d nō. **Jo. an. d̄ p̄ben. si cui nulla. li. vj. in nouella.** quādo aut̄ gratia facta dicatur l̄z non in fieri. vide **Rota p̄cl. cclxxiij.** **Jo. an. dicit q̄ gratia dicit̄ facta quādo papa puiderit l̄z dat̄ executores q̄ possessionē det. faciēda d̄z quādo papa nō puiderit sed mādatur puideri l̄z mandat̄ executori q̄ puideat l̄z in possessionē inducat. vt ipse nō. i. d. c. si cui. sed rota in. d. cōclu. cccxliij.** dicit q̄ gratia d̄z facta etiam quādo papa mādatur puideri: dum tamē id mādatur fieri absq̄ iudiciali indagine. l̄z d̄ certo corpore beneficij vacātis l̄z certe p̄sone. quo casu etiam si papa moriat̄ re itegra durat potestas executoris s̄m **Ro.** sed aduerte quia videtur hoc cōtra theoricā doc. l̄z etiam cōtra tex. in. d. c. si cui. quod loq̄tur etiam quādo papa mandat̄ puideri d̄ bñficio vacante.

Gra si ē expedita p̄tra stilū curie: an sit admitteḃda: vide sub. s̄. rescriptū aplicū si est.

Gra si de plurib⁹ sub eadē data l̄z de eodē bñficio facte reperiant̄: nec apparet q̄ p̄cesserit: q̄d turis sit. vide **Jo. an. in nouella. de p̄ben. si a sede. de rescrip. duob⁹. li. vj.**

Gra dispensatiōis qd operet. vide s. verbo di
spensatio. p totū.

Gra facta alicui vt sibi possit d vno bñficio vl
plurib' puideri: intelligit de bñficijs simplici
bus nō curatis si de curatis i gra nō expmāf
de p̄bē. cu3 i illto. i p̄nci. li. vj. nisi gra esset exu
berans: puta si dicat q: ei possit de quocunq;
bñficio puideri fm Jo. an. vt nō. Ro. cōclu.

Gra motu pprio facta in beneficia (cxxxij).
libus non d: ambiciosa. secus i impetratu gra
tiar scz vbi ē ad instantiā data. nō. Jo. an. de
rescrip. duob' li. vj. in nouella. Resuatiōes
etiā q̄s faciūt executores grāz odiose sunt. sz
resuatiōes generales pape vel etiā speciales
motu pprio facte: debēt tanq̄ fauorabiles la
te interpretari. nō. Frede. i tracta. pmuta. q. j.

Gre expectatiue si sint duob' sub eadē data cō
cessē: sz vn' habet motu pprio alter nō: p̄ferē
ille q̄ habet motu pprio lz alter p̄uenerit euz
i p̄sentando. nō. Jo. an. in. d. c. duob'. z Fre.
in. d. q. j.

Gra p quā q̄s sit exempt' vel capellan' hono
ris: opatur effectū suum z anteq̄ pueniat ad
eos q̄b' sit intantū q̄ non possit excōicari vel
suspendi p ordinarios etiā hoc ignorātes. nō
Ro. p̄clu. cccclj.

Gra apostolica nō censet pfecta ex sola signa
tura supplicatiōis facta p papā: sz tūc demū p
ficiū q̄n sup ea lre sunt pfecte. z ideo in bñfici
alib' littere habēt loco tituli. z añ lras confe
ctas nō d: q̄s habere canonicū titulum. nota
Ro. p̄clu. ccccxxviii. qd̄ itellige q̄ ad ptātes
z iurisdictiōne dandā executori. qz d̄ illis loq̄
tur decisio rote. sup b̄ tñ an lra habeat loco ti
tuli: vide qd̄ pulchre nō. io. an. i nouel. in pro
hemio. li. vj. sup vbo trāsmittim'. dicit grāz
esse pfectā etiā ante lras pfectas. z vide ibi
domi. de sanc. gemy. q̄ dicit qz lz in gra motu
pprio facta req̄rant littere ad p̄bationez grē
facte: tñ secus i gra nō motu pprio facta: qz il
la p̄t p̄bati p testes. per. c. si motu pprio (a cō
trario sensu) de p̄ben. li. vj. In cōtrariū facit
tñ dictū pauli qd̄ ibi recitat idē domi. dicit enī
paulus qz vbi papa facit grām sup q̄ mandat
fieri lras: non d: gra pfecta anteq̄ lre sunt p
fecte. Sz ita est qz papa signādo supplicatiōne
tacite mādat lras fieri fm signaturā. qd̄ patet
qz vicecācellari' sup eadē supplicatiōe scribit
p quē debeat fieri minuta: postea ingrossāda

Gram expectatiuā habēs cū clausula añferri:
p̄ferē habēti priorē datā: etiā si in bñficio qd̄
vacauit z acceptatū fuit p primū ante gratiā
scdi dū tñ p̄mo añ grām scdi p̄uisū nō fuerit.
nō. Ro. p̄clu. ccccxl.

Gratia specialis d: nō solū illa p quā statim et
pure p̄ferē canonicat' sub expectatiōe p̄ben.

de cū p̄seruatiōe z decreto i forma laudabili:
sz etiā illa que fit sub cōditione i forma dignū
arbitramur: cū clausula qz purificata p̄ditōe
fit perinde ac si a tpe date fuissz canonicat' col
latus z reseruatio cu3 decreto facta. nō. Ro.
p̄clu. cccclxvj. vide supra. §. gra q̄n fit.

Gra facta sub modo nō resoluit ipō iure lz mo
dus nō seruet sz p̄t agi ad retractationez z ad
traditionē rei date. nō. Ro. p̄clu. cccxxvj.

Gra alicui facta semper intelligit sine p̄iudicio
iuris alteri quesiti: etiā si ius illud non sit in
re sed ad rem. ideo per indultū alicui factum
nō fit p̄iudiciuz apostolico expectati fm vin.
nō Jo. an. de vbo. signi. tua. z multo fortius
nō fit p̄iudiciuz illi cui certa z determinata p̄
bēda eēt debita. vt ē tex. z glo. in. c. cū i ecclia
de p̄bē. li. vj. z j. §. gra p quā papa.

Gra per quā papa ex certa sciētia cōfirmat di
mēbratiōne factam per legatū suplendo oēm
defectuz si quis interuenisset: non solū d: sup
plere defectus quo ad solēnitatē puta partis
vocationē sed etiā quo ad substātiā puta po
testatem dimēbratis z veritatē cause exp̄sse:
qd̄ itellige q̄n p̄firmatio est facta cu3 caule co
gnitiōe z pte vocata. nō. Ro. p̄cl. cccxxvj.

Gratia bñficialis afficit beneficiū i gratia com
prebensum etiā anteq̄ habeat rata per illū
cui est facta: adeo qz d̄ illo beneficio tanq̄ affe
cto null' potest disponere nisi ille p̄s cui gra
tia est facta dicat se nō velle illā habere ratam
vel infra terminū ad hoc per iudicē statutum
ratam nō habuerit. vt p̄t in. c. si tibi absentī.
de p̄ben. li. vj. Et idem in gratia d̄ bñficio va
caturo quādo est appositus mensis cū decreto
qz illa ita afficit durāte mēse ac si eēt de benefi
cio vacāte. p̄ cle. j. §. sec'. de p̄ces. p̄ben.

Gratia de bñficio vacaturo generaliter in pro
uincia ciuitate vl' diocesi cōcessa si non habet
clausulam qd̄ duxerit acceptandū: restringit
ad p̄mū qd̄ vacabit. ideo censet specialis: non
generalis. z si sint plures gratie similes: p̄ferē
prior in data si gratia p̄sentetur anteq̄ alteri
cōferatur. vbi autē gratie plures habēt clau
sulam seu beneficiū acceptandi: tunc si est ap
positus mēsis cum decreto: p̄fertur p̄mus do
nec mensis durat. sed si non est mēsis apposit'
tunc quādoqz ante acceptationez primi valet
p̄uisio facta scdo. z etiā ordinarij collatio: nō
obstante decreto p̄mi. nota Jo. an. de p̄ces. p̄
ben. executor. in p̄nci. z i fine. li. vj. i nouella.

Gratia quādo fit de bñficio vacaturo sine clau
sula quod duxerit acceptandū z sine appositi
one mensis: non possit executor in puincia ge
raliter inhibere qz alter se non intromittat do
nec habenti grām p̄uisum fuerit z hoc p̄pter
incertitudinē. sed in diocesi possit talē inhibi

tionem facere: quia gratia restringit ad p̄mū beneficium quod vacabit. et illud facilius in diocesi q̄ in puincia (que latior est) sciri poterit. vbi vero in gratia ponit̄ clausula acceptā di sine appositione mens̄is vel etiam cum mēse sine decreto: tunc equū esset q̄ etiā in diocesi non potest executor generalē inhibitionē facere p̄pter incertitudinē: cum tūc t̄tute clausule acceptandi non restringit̄ ad beneficiū p̄mū quod vacabit. l̄ hoc sit equū: tamē nō p̄batur per tex. vbi autem esset appositio mens̄is cum decreto: nō esset necessaria inhibitiō executoris q̄ sufficit papalis. nō. **Joh. an. de p̄cel. p̄bē. executor. i. sine. li. vj. in nouella.**

Gratia expectatiuā habens s̄m modernā formam in qua aponit̄ mens̄is cum decreto: nō potest aliquod b̄ficiū in vim gratie acceptare ante vacationē. secus si mens̄is non sit appositus: quia tūc possit acceptare p̄mā sc̄dam v̄l tertiam p̄bendam p̄xime vacaturā nulli alteri de iure debitam. nō tamen possit acceptare certam p̄bendam in specie anteq̄ vacet propter captionem mortis. notat **Ro. p̄clusionē cccxxij. in p̄ncipi.**

Gratia facta cum decreto irritante non afficit beneficiū vel p̄bendam v̄l decreti ante purificationem conditionē: ante etiam tacite intellectam. sed ea purificata retro trahitur ad tempus date si verba gratie hoc importāt. et hec vera in cōditōe casuali: secus in potestatiua depēdēte a volūate tertij cui⁹ purificatio nō trahit̄ retro. nō. **Ro. p̄clu. cccxvj.**

Gratia beneficiālē impetrās si offert se aliud beneficiū quod obtinet dimissuruz in euentū quo beneficiuz vigore dicte gratie consequat̄ an aliud beneficiū quod se obtulit dimissuruz potest ante executionē dicte gratie cū alio p̄mutare et postea cōsequi effectuz gratie. vide **Ro. p̄clu. cccxxxix.**

Gratia per quā mādatur alicui p̄uideri d̄ aliquo beneficio in aliqua ecclesia i q̄ nō est nisi vnū b̄ficiū: nō possit h̄re effectū in illo vnico b̄ificio: q̄ illd̄ relatiuū aliq̄ supponit diuīsitatē. Idē si dicat̄ in gr̄a q̄ mādatur p̄uideri de b̄ificio spectante ad collationē ep̄iscopi si quod vacat vel cum vacauerit: quia illud relatiuū quod est equipollens relatiuo aliquod. nota **Ro. p̄clu. cccxj. et. nō. glo. in demen. f. de p̄ben. li. vj. super verbo in ecclesia. ideo habēs gratiā expectatiuā ad collationē decani et capituli cōiuniter et diuisim: nō potest acceptare vniciū b̄ficiū spectās ad collationē decani diuisim. nō. **Ro. p̄clu. cccxxvij.****

Gratia si ē talis q̄ per eam mandet̄ p̄uideri de p̄benda cum dignitate licet altera tantū vacet scilicet p̄bēda vel dignitas: poterit de

illa p̄uideri. et impetrās erit sub expectatione alterius nō vacantis: sicut si copulatiue de p̄benda et dignitate fuisset gratia facta. sec⁹ si vt qualitas quid adijciatur. vt si dicatur p̄uideas d̄ beneficio cū cura. nō. anth. de. resti spo. i. litteris. ij. col. in p̄zi.

Gratiā habēs de beneficio quod in certa ecclesia duxerit acceptandum possit acceptare beneficium ad cuiuscunq̄ presentationē. insti/tutionem vel electionem spectans in ipsa ecclesia. quia quādo nō exprimitur aliquis modus: venit omnis modus. nota **Ro. conclu. cxcij. secus si aliquis modus exprimat̄ in specie: etiam si genus subsequatur puta ad collationem v̄l quīs aliam dispositionē: q̄ tūc nō cōprehendit b̄ficiā electiua ad electionē alicui⁹ spectātia. p̄ tex. de. f. de p̄ben.**

Gratia per quam papa mandat p̄uideri de beneficio p̄tinente ad collationē alicui⁹: nō comprehendit b̄ficiā p̄tinētia ad collationē illi⁹ si simul cū alio. de p̄ben. cuz in illis. in fi. li. vj. qd̄ declara s̄m. c. fi. e. ti. et li.

Gratiā habēs d̄ b̄ificio spectāte ad collationē vel p̄uisionē ep̄i: an possit acceptare b̄ficiū spectans ad ep̄i p̄sentationē et capituli admissionē. vide **Ro. p̄clu. cccxxxix.**

Gratiam habens acceptandi beneficia in certa ecclesia: potest acceptare beneficiū in ei⁹ cōmunitario vel ambitu vel capellis sibi cōtiguīs. nota **Ro. p̄clu. cxcj.**

Gratiam habens de beneficio acceptando potest acceptare p̄bendam: quia appellatione beneficii continetur p̄bēda largo sūpto vocabulo. nō. **Ro. p̄clu. ccc.**

Gratiam habens ad collationē ep̄iscopi in forma speciali potest acceptare p̄bendam etiam in ecclesia cathedrali: dūmodo spectat ad collationē ep̄iscopi. nō. **Ro. cōclu. cccxl. et vide s̄. s̄. p̄xi. et vide s̄. s̄. dispensatio papalis. et s̄. dispensatio facta cum illegitimo.**

Gratia per quā mādatur alicui p̄uideri de beneficio in aliqua ecclesiarū certe ciuitatis: nulla ecclesia specificata: nō cōprehendit ecclesiā cathedralem. secus si mandetur p̄uideri i aliqua ecclesiarū certe puincia: q̄ tūc nō solū cōprehendit cathedrales ecclesias s̄ etiaz metropolitanas ecclesias. de p̄ben. quīs. li. vj. Aduerte ad p̄muz: quia l̄ gratia per quā mandatur p̄uideri de beneficio in aliqua ecclesiarū ciuitatis non cōprehendit beneficia in ecclesia cathedrali. secus quādo mandatur p̄uideri de beneficio ad collationē ep̄iscopi spectante. vt notat **Jo. an. in dicto. c. quīs. super v̄bo hoc casu. in nouella. Et idē si p̄uideri mandetur de beneficio spectante ad collationē ep̄iscopi in aliqua ecclesiaruz ciuitatis. nota **Jo. an. in****

additi. specu. de ac. 7 pe. §. super petitionib⁹
 v. penul. in fine.

Gratia facta ad dignitates ecclesiasticas nō cō
 prehendit episcopatū. fm Inno. in. c. dilect⁹
 de pben. 7 gratia super episcopatu nō cōpre
 hendit archiepiscopatū. vt ibi p eū 7 archid.
 de pben. li. vj. c. licet.

Gratia an vicietur ex falsa latinitate. vel ex de
 sectu littere vel sillabe aut dictionis vel orati
 onis. vel rasura. vel si est cōtra stilum cācella
 rie expedita. vide sub vbo rescriptū. §. rescri
 ptum viciat. 7 §. sequēti.

Gratia siue sit indulgētia siue confirmatio siue
 reuocatio siue pūilegium: ita redditur nulla
 ex surreptione sicut rescriptū de indulgentia
 7 cōfirmatione. patet de elec. duduz ecclesia.
 ad finē in tex. 7 glo. sup verbo expressa. de cō
 fir. vti. vel inuti. porrecta. in fi. De reuocatio
 ne patz de fi. instrumē. q. sup bis. De pūile
 gio prz de deci. ex multiplici. 7 nō. Inno. d re
 scrip. cum dilcā. 7 est tex. de fi. pby. c. ij. 7 de
 pben. nō possit. in pn. li. vj. 7 vide Jo. an. in. c.
 si cui. e. ti. 7 li. De pūile. nō. antho. de rescrip.
 sup litteris. iij. carta. v. quid in pūilegio. 7 ad
 uerte q gratia in beneficalib⁹ reddit ipō iu
 re nulla per surreptionē. vt nota. gl. de rescp.
 si pponente. 7 de pben. cum teneamur. 7 in
 omnib⁹ litteris cuiuscūqz gratie. secus si litte
 ris iusticie i quibus distingue. vt nō. Jo. an.
 de fi. pref. c. ij. li. vj. in nouel. 7 vide sub. v. re
 scriptum ad lites.

Gratia si dicat surrepticia ex falsi expressione:
 tenetur impetrās pbare que expressit vera eē
 sz si dicat surrepticia ex veri taciturnitate: te
 netur excipiens pbare illud tacitū verum eē.
 nō. Jo. an. de litis ptesta. c. j. li. vj. in nouella
 vide tamē quod notatur per eū in additi. spe.
 sup rubz. de clādesti. despō. 7 per Bar. in. l. p
 scriptione. L. si contra ius vel utilita. publi. 7
 per Inno. de pūile. ex pte. Aduerte q Jo.
 an. in. d. c. de litis cōtes. loquitur in gratia be
 neficiali. sed super rubrica p̄dicta loquitur in
 alijs beneficalib⁹ vt in dispēlatiōe matrimo
 niali. in qua cōcludi videtur q si papa dispen
 sauit: onus pbandi incūbit ei qui dicit falsita
 tem exp̄ssam. secus si papa nō dispensauit sed
 alteri dispēfare mādauit. qd nō. Sed Oldra.
 dicit q etiā si papa dispēsaui: onus pbādi in
 cūbit dispēfato. vt ipē nō. p̄silio. c. liij.

Gratia beneficalis si est surrepticia nō tribuit
 executori aliquā iurisdictionē. nō. de rescrip.
 ad audiētā. qz in rescp̄tis gratiosis surreptio
 viciat ipō iure: vt ibi 7 in. c. si motu ppzio. de
 pben. li. vj. 7 de rescrip. postulasti. vide j. grā
 bñficialis qñ est.

Gra bñficialis p̄cessa p papaz si est surrepticia

non impedit qn ordinarius cōferre possit: qz
 per litteras surrepticias nō ligant manus in
 feriozū. nota Jo. an. de excessi. pla. inter dile
 ctos. sup glo. vnde nō valuit. debuit tamē su
 per illa surreptione p̄nūciari p papam: non p
 inferiozē. nō. lap. de pben. si tibi. li. vj. vide s
 v. bñficiū d̄z referuatū.

Gratia non semper dicit surrepticia lz veritas
 sit tacita. sed tunc demū quādo est tale tacitū
 qd ius expresse dicit exp̄mi debere. vt nō. gl.
 in clemē. j. de pben. super vbo vel alteri. vel
 quādo ius expresse hoc non dicit: ē tamē tale
 tacitū qd si papa sciisset: verisimile est d̄ iure
 q gratiam non fecisset. nō. Ro. p̄clu. .ccxxv.
 v. ix. vel etiam si sciisset: non tamē sic de faci
 li. nō. Fre. in tractatu pmuta. q. iij. quod ē ve
 rum in bñficialibus. vt nō. antho. de concess.
 pben. cum nostris. vj. colū. in fine. 7 de rescp̄.
 in. iij. colum. in fi. 7 est tex. notabilis de rescri
 ptis. postulasti. in fi. 7 nō. domi. 7 Jo. d̄ ymo
 la. in. c. si motu ppzio. de pben. Adde q si ap
 paret ex qbus papa sit motus grāz facere: suf
 ficat illa esse vera lz alia sint falsa. vt nō. sb ver
 bo rescriptū. §. j. 7 vide oino. j. §. gratia i bñfi
 cialib⁹ si ē. ad cognoscendū aut an papa fuis
 set als grām factur⁹ vel non factur⁹ colligitur
 ex p̄icturis 7 ex q̄litatib⁹ p̄sonaruz. nō. Jo.
 an. de rescrip. si pponente.

Gratia motu ppzio facta lz nō possit dici surre
 pticia: tñ p motū ppzium nulla inducī dispē
 satio sup incōpatibilia. nec fit habilis nec tol
 litur ius tertij. nō. glo. in clemē. si roman⁹. 7. c.
 p litteras. de pben. 7 nō. Ro. cōclu. .cvij. dic
 tñ q mot⁹ ppzium ampliat qñqz grām als stri
 cte interpretandā. p quo est tex. in. c. si plurib⁹
 de pben. li. vj. 7 notat lap. in dicto clemē. per
 lras. lz glo. ibi aliter dicat. p̄dicta limita ni
 si in grā motu ppzio facta sit apposita genera
 lis clausula nō obstante. quo casu oēs defect⁹
 censent̄ sublati. nō. lap. in. c. si ppter. d̄ rescp̄.
 7. c. si eo tempore. nisi defect⁹ vel impedimen
 tum pcederet a iure naturali vel quasi. vt si il
 le cui gratia fit sit infans. laicus vel mulier. q̄
 sunt oino incapaces beneficalij. vt nō. lap. in. c.
 si cui. de pben. li. vj. Sz lap. de castil. tenet q
 dicta clausula generalis nō tollat defect⁹ pro
 p̄rios p̄dictos vt ipē nō. allega. vj. 7 vide ip
 sū i allega. cxij. vide oino domi. d̄ san. gemy.
 i dictis. c. i. vj. vbi als opiniones recitat.

Gra etiāz motu ppzio facta de bñficio curato
 vel p̄ncipali i ecclia: d̄z surrepticia nisi i ea fiat
 mētio d̄ cura 7 p̄ncipalitate beneficalij. nō. Ro.
 p̄clu. .ccvij. hoc limita nisi in dicta grā sit posi
 ta clausula generalis non obstante zc. vt nō.
 lap. in. c. si eo tpe. 7. c. q̄uis. et. c. si ppter. de
 rescripti. li. vj. sed lap. de castil. tenet q dicta

clausula generalis nil operat quo ad pmissa
vt notat supra. s. primo.

Gra nō pōt dici surrepticia qñ facta ē ex certa
sciētia. nō. glo. in. c. q. de fi. p. ref. 7 nō. Jo. an.
in. c. olim. de vbo. signi. sup vbo aperiendū.
sz nō dicitur ex certa sciētia facta nisi hoc expmā.
nō. glo. in. c. statutū. de rescrip. li. vj. sup ver/
bo lraz. 7 in clemē. etsi pncipalis. e. ti. in glo.
fina. vt nisi aliqd tē dicat ex quo appareat pa
pam scire. nō. Inno. de eta. 7 qñ. eam te. 7 Jo.
an. de p. fir. vt. vel inuti. porrecta. 7 ant. in. c.
f. de p. sti. li. vj. in. vj. oppo. vel nisi scōa iussio i
tercedat que motu pprio equiparat. nō. bal.
L d. p. ci. impera. offe. l. nec dānosa. 7 Jo. an.
7 anth. in. d. c. porrecta. 7 plus operat gra fa
cta ex certa sciētia qñ si fiat motu pprio. vt ptz
ex nota. in. s. se. in fi. Dicit etia ex certa scien/
tia fieri qñ in gra pfirmatiōis inserit tenor cō
firma. nō. ant. in. c. penul. de p. fir. vt. vel iuti.
vide oino. s. sub vbo sciētia.

Gra si impetrata fuerit pendēte lite non facta
mētiōe de lite: nō valet. qz surrepticia ē siue
cōtineat priuilegiū siue ius nouū. ratio est. qz
nō censet intentiōis papa velle colligati pre
iudicare. nō. Inno. in. c. fi. vt li. pendē. p. quā
rōnez ptz qz etia si motu pprio gra fiat: colliti
gant nō piudicat. qz motus pprius nō tollit
defectū intentiōis. vt nō. in. c. si motu pprio.
de p. ben. li. vj. in nouella. 7 ita tenet Hostien.
Jo. an. 7 anth. in. c. causam q. 7 ibi ponit Jo.
an. sup scōa glo. plus ergo opat si gra fiat ex
certa sciētia: qz tūc litigati piudicat. vt nota.
Jo. an. in. d. c. fi. vt lite pendē. sup. f. glo. 7 i. c.
olim. de vbo. signi. sup vbo aperiendū.

Gratia qñ est impetrata pēdē. lite nō facta mē
tiōe de ipa lite lz nō valeat nec pfit impetrā
ti s aduersariū in eadē lite: istud est vez qñ im
petrat a cōmuni dño partiū. sec? si gra et ius
impetrenē a puato: qz tūc illd ius supueniēs
pdest impetrati. nō. Ro. p. clu. ccxcviiij.

Gra vt dicat impetrata lite pendēte sufficit qz
tpe impetrationis reperiat eā esse cōmissam.
qz p hoc inualidat gra lz alius actus nō sit fa
ctus in causa. vt in. c. causaz q. ij. de testi. 7 ibi
nō. anth. qd est verum si cōmissio fuerit impe
trati intimata. secus als. vt nō. ibi. Jo. an. sin
gulariter: qz lz cōmissio nō intimata nō inuali
det gram ex toto: tñ impetrans non possit vti
dicta gra ad piudiciū litis illius.

Gratia impetrata lite pendēte nō facta mentio
na de lite non dicitur surrepticia quādo aduer
sarij non interest: qz nulluz ius habet nec pos
sionē. idem si impetrās tacuit appellatiōne
per eum sup illo negotio interpositam 7 part
apellate non interest. Sed Jo. an. videt vel
le qz lz gratia valeat: tamen impetrās nō pos

sit illa vti in eadem lite: sed in alia in futurum
sic. nō. Ro. p. clu. ccxcviiij. 7 hoc nō. Jo. an.
post Inno. in addi. in. c. fi. vt lite pendē. qd li
mita nisi impetrās dolo vel malicia tacuisset
litis pendentia: qz tūc etia in alia lite nō pdes
set impetratio facta etia lite pēdē. vt nō. ant.
in. d. c. fina. sed Inno. in. d. c. f. e. ti. die qz ois
impetratio etia facta lite pēdēte: valet dūmo/
do nō fiat in piudiciū turis aduersarij sui. idē
dicit Jo. an. in. c. causam q. de testi. qd limita
fm lap. qñ de iniusticia aduersarij pstatet. si
interim q ad illā nō pstatet: impetratio nō va
leret 7 tpe nō. i. c. f. e. ti. li. vj. vbi oino vide.

Gratia obtēta per reū possessore bñficij nullum
ius habentē in beneficio ante ipam gratiā: nō
dicitur surrepticia lz d gratia aduersarij sui que
nulla erat ppter surreptionē 7 de appellatiōe
ab ea interposita nō fecerit mētiōe qz quod
nullū est: nō pstat impedimentū. ideo lz tacea
tur nō surripit. nō. Ro. p. clu. ccxcviiij.

Gratia beneficalis ē surrepticia si in ea tacet i
petrans aliam gratiā sibi factam lz inualidaz
fm Hosti. 7 Jo. an. de rescrip. in nostra. lz gl.
f. in fi. ibi dicat cōtrarium. 7 idem dicit glo. j. i
in fi. in. c. ex tenore. e. ti. 7 de p. cel. pben. cum i
nostris. in glo. iij. p. dno concordia dici pōt qz
dictū Hosti. pcedit quādo prima gratia ē nul
la vitio impetratis: qz tacuit aliqd bñficiū qd
habebat. als pcederet opinio glo. 7 b videt
sensisse Jo. cal. 7 ant. in. d. c. in nra.

Gratia expectatiuam habēs si aliam expectati
uam impetrat non facta mētiōe de prima. se
cūda gratia est surrepticia. nota. Ro. conclu.
ccccxvj. qd est vez etiam si impetrans velit
pme gratie renūciare. vt nō. Jo. an. ptra In
no. de rescrip. in nostra. 7 idem si ante impetra
tionem secūde obtulit se dimissuz primā i cer
tum euentū quaz nō dimiserat: qz euentus nō
venerat. nota. Ro. cōclu. ccxv. Adde qz si im
petrās scōam expectatiuā ignorauit pmā vel
etiā sciuit sed nō acceptauit: nō dicitur impetratio
surrepticia lz de pma nō fuit mētiō facta. nō.
ant. in. d. c. in nra. d. terti? est casus.

Gratia beneficalis cēsetur surrepticia si impe
trans habens canonicatū 7 pbenam expref
sit canonicatū 7 tacuit pbenam. quod ē ve
rum quādo pbenam sunt in eadem ecclesia di
stincte. als secus. nō. Ro. p. clu. ccccxxx. si au
tem habet solum canonicatū 7 illum tacet: an
gratia sit surrepticia. glo. ij. in. c. in nostra. de
rescrip. dicit qz sic. idem dicit archi. de pbenē.
c. si motu pprio. in vbo beneficiū. li. vj. 7 vide
Ro. p. clu. ccccxxvj. 7 idē dicit lap. in canoni
catu etia supra numerario. vt in dicio. c. si mo
tu pprio.

Gratia p quā papa puidet de beneficio ad qd
13

erat alteri ius q̄situm: an sit surrepticia si d̄ ea non fit mentio de iure ad rem alteri competēti. videtur q̄ non per. c. hi qui. de p̄ben. li. vj. iuncto. c. relatu. e. ti. quia ius in re p̄ualet iuri ad rem. eo. ti. quodā. li. vj. Quod maxime videt̄ vez si gratia est motu pprio facta: per c. si motu pprio. eo. ti. 7 li. 7 quod ibi nō. Jo. an. in nouella. in glo. idem verbū. nec obstat q̄ p̄nceps nō videtur tollere velle ius alteri q̄ situm. vt nō. de v̄bo. signi. in fine. dilecto. qz veruz est de iure quesito in re: non de iure ad rem: quia illud non extēdit. vt in. d. c. hi qui. Jo. an. distinguit q̄ aut beneficiū vacat in curia aut extra. p̄mo casu valet p̄uisio pape lz i ea nō fiat mentio de iure alteri ad rem quesito quia nullus p̄ter papam potuit de tali beneficio disponere. sc̄do casu sec̄ si p̄uisio eēt motu pprio. ita distinguit ip̄e in. c. dudū. de p̄ben. li. vj. super. j. glo. 7 in. c. si postq̄. eo. ti. et li. sup. verbo a p̄dictis. in nouella. Sz rota distinguit aliter q̄ aut ius ad rem est alteri quesitum p̄ electionē vel p̄sentationē. aut per acceptationē habentis gr̄am expectatiuā. p̄mo casu non valet p̄uisio pape nō facta mētionē de illo iure alterius. sc̄do casu sec̄. notat Ro. 7 clu. cccxxvij. 7 ratio differentie ibi ponit̄. 7 vide s̄. s̄. gr̄am alicui. 7 j. s̄. gr̄a mādātī.

Gratia expectatiua in certa ecclia vel collatiōe non ideo est surrepticia q̄ in ea non fit mentio de alia simili gratia vel collatione. Et idem si alter in eadē ecclia auctoritate ordinaria erat p̄us i canonicū recept̄ p̄ quā receptiōem erat sibi ius q̄situm ad p̄bendam p̄xime vacaturā quia de illa receptione vel iure non tenet̄ impetrans facere mētionē. 7 impetrans q̄ auctoritate apostolica expectat: illi alteri lz p̄us recepto p̄fer. nō. Ro. 7 clu. cccxxvij.

Gratia d̄: surrepticia q̄n impetrās tacuit appellationē quā fecerat occasione eiusdē b̄nificij super quo impetrat: nisi ps appellata interesset: qz tunc surreptio allegari non p̄t. nota Ro. 7 clu. cccxxvij. 7 vide qd̄ notat Jo. an. de offi. dele. ex l̄ris.

Gratia ē surrepticia si impetrās nō facit mētionem de appellatione partis aduerse. d̄ confir. vii. bone. Sed ille tex. videt̄ facere p̄ 7 tra. vide qd̄ nō. Jo. an. de offi. dele. ex l̄ris. Idē si nō facit mētionē de appellatione ppria. de rescrip. c. ex p̄te. s̄. vez. 7 vide ibi anth.

Gratia cēset surrepticia q̄n est facta s̄ p̄cedentem determinationē pape de q̄ i ip̄a gratia nō facit mētionē. vt ptz in tex. 7 glo. de re iudi. cū olim. 7 s̄ talē p̄sūptionē surreptiōis admitit̄ p̄batio i s̄ariū vt dicit̄ ibi Inn. 7 Jo. an.

Gr̄a nō d̄: surrepticia lz impetrans non fecerit mētionē de statuto p̄trario in ecclia non cō-

firmato p̄ papam: nisi impetrās esset d̄ numero statuentiū. nō. lap. in additi. i tracta. p̄muta. Fre. sup. q. xxxiiij. In cōtrariū videt̄ tex. de rescrip. 7 institutus. vide j. s̄. gr̄a b̄nificialis nō d̄: surrepticia.

Gratia facta p̄tra generale p̄ciliū an censeatur surrepticia si in ea nō fit mētio specialis de dicto p̄cilio. tex. videt̄ dicere q̄ sic in. c. ex parte de capel. mona. sed Inno. videt̄ ibi sentire cōtrariū. Archidi. tenet q̄ nō valet gratia. in. c. j. de cōsti. li. vj. p̄ quo videt̄ casus de rescrip. nōnulli. Sed Jo. an. determinat ibi cōtrariū sup glo. vt si. Sed vide tex. de eta. 7 qlita. eaz te. 7 Inno. de renū. post translationē. in fi. vi d̄ anth. in. d. c. ex p̄te. 7 d̄ rescrip. c. j. iij. colū. 7 de p̄sti. que i eccliaz. penul. colū. e. ti. 7. c. j. li. vj. s̄. oppo. q̄nto cū glo.

Gr̄a facta d̄ b̄nificio patronali: tacito d̄ iure patronatus: ē surrepticia. qd̄ ē verū in beneficio vacate. lz si beneficiū erat vacaturū (forte per assecutionē alteri?) an gr̄a impediēs illā vacationē tacito iure patronat̄ sit surrepticia: sub iudice lis ē. nō. Ro. 7 clu. cvij. Item p̄dicta i tellige de iure patronat̄ competēte laico: vel etiā clerico rōne patrimoniū. secus si competet clerico ratione ecclie: vt colligit̄ ex textu 7 glo. 7 qd̄ ibi notat hosti. Jo. an. 7 antho. i. c. dilect̄. de iure patrona.

Gratia impetrata de b̄nificio specialiter reseruato non d̄: surrepticia lz de tali reseruatiōe nō fuit facta mētio. secus si fuisset generaliter reseruatiū. nō. Ro. 7 clu. cccxxj. Sed in antiq̄s dicit rota indistincte q̄ nō tenetur impetrans de reseruatiōe facere mētionē. vt nō. Ro. 7 clu. cccclxxv. nisi eēt reseruatio p̄cedēs ex eo q̄ b̄nificiū vacauit in curia qz illud nō venit in generali p̄cessionē. p. c. j. d̄ p̄ben. li. vj. 7 ita tenet decisio in antiq̄s 7 clu. cccclxxij. Sz Fre. aliter dicit q̄ si reseruatio erat generalis 7 nota i curia: valet gr̄a lz in ea nō fiat mētio de reseruatiōe. sec̄ si erat specialis 7 decreta d̄ certis beneficijs. si t̄n p̄staret p̄ q̄ specialis gr̄a facta eēt 7 illi papa puidisset: valeret: nisi de reseruatiōe mētio facta nō eēt. 7 idē si specialis reseruatio facta eēt in odiū p̄ferentis. qz forte p̄ferebat indignis. 7 qd̄ dicit̄ est de collatiōe seu p̄uisione. idē in p̄mutatiōe. nō. Fre. i tractatu p̄mu. q. iij.

Gr̄a impetratis disp̄sationē sup p̄mo b̄nificio curato obtinēdo nō obstāte assecutiōe sc̄di curati ē surrepticia: si i ea nō fit mētio de p̄uisione alteri p̄us de eodē b̄nificio facta: lz nōdū acceptata. 7 q̄q̄ etiam postea nō acceptet: t̄n disp̄satio nō p̄ualescit p̄m archi. nō. Jo. an. de p̄bē. si tibi absentī. li. vj. super. s̄. nō substitit. in nouella.

Gra sup bñficio facta nō redditur surrepticia lz in ea nō fiat mētio de dispēsatione quaz impetrans habebat ad psequēda bñficia rōne i/habilitatis psonē vl aliūde. sed scōda dispēsatio bene censet̄ surrepticia si de p̄ma nō faciat mētionē. nō. **Jo. an. de fi. pres. c. ij. li. vj. in nouella.** Et idem dicit **Oldra. p̄silio. cccij.** Aduerte quia hoc dictū scōm nō pbat ille tex. nec dicit q̄ in scōda dispēsatione sit necesse fieri mētionē de p̄ma. sed solū dicit de defectu siue inhabilitate fiat mētio. **Cōcedo tñ q̄ etiā sufficit in scōda dispēsatione de p̄ma fieri mentionem quia narrādo p̄mā dispēsationēz narrat defectum. et psequēter satisfaci. d. c. ij. quod fūda tur in sola taciturnitate defectus non prime dispensationis.**

Gra dispēsationis sup bñficio censet̄ surrepticia si impetrās eā tacuit aliq̄ bñficiū de obrētis. de p̄ben. non possit. in p̄n. li. vj. etiā si d factō rōne de iure illud obtinebat. et nō. e. ti. et li. euz q̄. in glo. eadē rōne.

Gra p̄ quā mādatur alicui puideri de maiori p̄benda vacante vel vacatura in eadē ecclesia i qua p̄ impetratē dicunt̄ esse p̄bēde maiores et minores nō est surrepticia. lz eni ibi sint medie p̄bēde de q̄bus nō fecit mētionē: de illis tñ medijs vel inferiorib⁹ sibi non poterit puideri: qz nō veniūt i ḡra. nō. **Ro. p̄cl. cccij.**

Gram bñficialē impetrās et offerēs se aliud bñficiū quod obtinere asserit dimissuruz. si illud non obtinet: an ḡra surrepticia sit. vide **Ro. p̄clu. cccxxxix.**

Gra nō censet̄ surrepticia si impetrans exp̄mit bñficiū qd̄ p̄ncipaliter obtinet: lz nō exp̄imat bñficia illi p̄ncipali annexa vel ei cōsecutiuā. nō. **Ro. p̄clu. cccxxx. et idē nō. Jo. an. de p̄ben. sup eo. in nouel. li. vj.**

Gra si neutri: semp̄ censet̄ surrepticia nisi oīa exp̄mantur q̄ possunt papam mouere ad p̄cedēdū vel denegādū. qz est noua ḡra et noua p̄uissio siue nouus titulus acq̄ritur. nō. **Ro. cōclu. cccxij. vide j. s. p̄xi.**

Gra p̄ quā q̄s impetrat se surrogari in ius et litem defuncti: surrepticia est si impetrās in ea nō exp̄mit bñficia que obtinet. si tñ p̄mo q̄s impetrat bñficiū litigiosum vacās: p̄ mortē nō facta mētionē d̄lite et expressit tunc bñficia sua lz postea quādo impetrat surrogationēz i ius et litem defuncti non exp̄imat bñficia p̄dicta dum tamē se referat ad priorem gratiā super eodē beneficio impetratam que nulla fuit. quia tacuit litem p̄dentiaz. non censet̄ scōda gratia surrepticia. qz sufficit qz i priori ḡra ad quaz se refert scōda expressit bñficia sua. et ista scōda ḡra censet̄ reformatio p̄me. nō. **Ro. p̄cl. cclxiij. Contrariū huius videt̄ determinare**

glo. in. c. si aplice. de p̄bē. li. vj. vide s. s. p̄xi. et j. s. p̄xi.

Gra p̄ quā ius pinguius sup bñficio impetrat siue p̄ quā ius q̄situm augetur. ita sit surrepticia (si bñficia obrēta tacētur) sicut fieret si bñficiū vel dispensatio sup eo impetraret. et ita respōdit bonifacius ab auditoribus p̄sultus lz archi. aliter censet̄: vt nō. **Jo. an. de p̄bē. si apostolice. li. vj. in glo. penl. et super ea. in nouella.** Aduerte tñ qz **Jo. an. loquitur qñ gratia p̄ quā ius augetur imutat naturaz prioris ḡre siue iuris.**

Gra facta vni reuocās ḡraz factā alteritan debeat itelligi ḡraz dūtaxat inualidā reuocasset an etiā si valida sit. vide sub p̄bo papa. s. pa/

Gra est surrepticia si impetrās pa si mādēt canonicatū et p̄bendā reuocatos dicat qz igno rās reservationē vtrūqz acceptauit cū solā p̄bendā acceptasset: et papa canonicatū vltra numerū sibi p̄tulisset s̄b expectatiōe p̄bēde. ita nō. **lap. in. c. si motu pprio. q̄ nota quibusdaz videt̄ mirabilis: sed nō est. nō eni ideo ḡra est surrepticia. qz exp̄ssit se acceptasse d̄ facto canonicatū reservationē que non acceptauerat. lz qz tacuit verū canonicatū que habebat ex collatione sibi facta p̄ papā.**

Gratia surrepticia non valet etiā si aduersar⁹ impetrationi p̄sentiat. nō. ant. fm **Inno. d̄ re iudi. cuz olim. in vltimo nōhili. sec⁹ i rescripto ad lites surrepticio. vt nō. do. d̄ sanc. gemy. i. c. ab eo. de ap. li. vj.**

Gra mādati d̄ puidēdo sup certo bñficio facta opat qz si aliā silem ḡram q̄s sup eodē bñficio impetrat nō facta mētionē d̄ p̄ma ḡra: non valet impetratio scōda: qz nō ē verisile qz si papa fuisset memor de p̄ma: p̄cessit scōdam. tex. et gl. de offi. dele. ex pte. j.

Gratia mādati de puidēdo hz vim reservationis. nō. **Jo. an. de elec. si eo tpe. li. vj. i nouel.**

Gratia in beneficialibus non est surrepticia lz impetrans tacuit beneficium sibi absenti collatum: etiā si sciuit collationē: dūmodo non acceptauerit. nō. **lap. alle. lxxxix. v. modo d̄ co. et ant. de rescrip. i n̄ra. p̄. terti⁹ casus. Sed Jo. an. aliter sentit. de rescrip. ḡra. in. vj. et j. ḡra bñficialis nō d̄.**

Gratia non ē surrepticia lz impetrans tacuerit modū vacatiōis bñficij. sufficit eni qz vacatiō nē exp̄ssit. et dicēdo simpliciter qz vacat: itelligit̄ de vacatione iuris et facti. nō. **lap. allega. lxxxix. vij. colā.**

Gratia in beneficialibus si ē surrepticia ex dolo impetrantis non valet indistincte etiam si cessante surreptione papa gratiam fecisset. idēz si fuit surrepticia ex simplicitate. secus si ex ignorātia. quia tunc distinguitur an igno/

tantia fuit improbabilis et tunc indistincte non valet gratia. si vero fuit probabilis: tunc siue surreptio fuerit inductiva solius forme: hoc est dicere siue papa non fuisset alius gratiam facturus quocumque modo. siue fuisset facturus sed in alia forma: distinguitur an illa gratia sit reducibilis ad vias iuris: et tunc valet per illam viam ad quam reduci possit. si non est reducibilis: non valet. ita concludit anth. in. c. super litteris. de rescriptis. iij. carta. v. scdo q. i. litteris beneficiis. Sed Inno. in duobus verbis dicit. q. aut surreptio fit metiendo. aut tacendo. pmo casu non valet gratia: etiam si papa fuisset alius gratiam facturus. scdo casu secus: quia plus est metiri quam tacere. vt nota. p. eum. in. c. si pponete. de rescrip. et ibi est tex. de pmo membro. et i. c. susceptum. e. ti. li. vj. et no. glo. de pben. cu teneamur. et est ratio. quia expressio falsi presumitur facta per dolum. vt nota. Inno. in. c. fina. de cri. fal. sed de scdo membro habemus hodie casum contra Inno. in. c. si motu proprio. de pben. li. vj. et ibi domi. et Joh. de ymola aliter dicunt circa istas duas surreptiones tenet tamen idem qd Inno. qm fit surreptio per falsi expressionem et vide s. s. gra. beneficiis qm.

Gratia beneficalis non dicitur surrepticia l3 impetrans tacuerit beneficiu in quo vel ad quod pbabiliter ignorat ius sibi competere. d. rescrip. gra. li. vj. l3 Jo. an. dicat ibi in nouella q. speciale est in casu illius. c. Sed in. c. super litteris. e. ti. in pnci. glo. dicit et melius q. generaliter hoc pcedit vbi cuq. est pbabilis ignorantia non obstante. c. pstitutus. e. ti. quia ibi ignorantia fuit improbabilis cuz impetrans in certa ecclesia debuerit se informare de qualitate ipsius ecclesie an esset numerata vel non. vt notat ant. in dicto. c. super litteris. iij. carta. v. quid in litteris beneficalibus. vide s. in. s. gra. in beneficiis non est.

Gratia beneficalis quando est surrepticia vel obrepticia sicut vicia gratia ipso iure ita et processus vigore illius gratie factus est ipso iure nullus etiam si de surreptione non opponatur. quod est verum s. m. compos. quando executor gratie processit vt merus executor. secus si partes iudicis assumpsit: quia tunc processus valet si non opponitur de surreptione. et quod dixi processum esse nullu quando processit vt executor: limita id verum nisi vitium surreptionis sit remissibile per partem quod est quando surreptio sumit originem a causa fundata super fauore partis: puta qm quis impetravit in ecclesia numerata non facta mentione de numero. si enim canonici quorum fauore dicta surreptio trahit originem recipiant impetrantem: et de dicta surreptione non excipiant scientes ius et factum vel factum tunc non valet p-

cessus executoris s. m. Inno. vt no. anth. in. c. ad audientiam. ij. de rescrip. et e. ti. pstitutus. Et si sint plures a diuersis in privilegijs vel beneficijs impetrate que illarum alteri preferant. vide ant. i. c. f. de rescrip. colu. antepenul. et vlti.

Gratia impetrata in ecclesia numerata non facta mentione de numero est nulla et surrepticia etiam si sint redditus superexcrecentes. l3 copostell. hosti. et Jo. an. dicant contrarium si superexcrecentes assunt. Si tamen numerus canonicorum ruptus sit ex receptione alicuius supnumerarii: tunc non est necesse mentionem fieri de numero etiam si numerus prebendarum non sit ruptus: quia vbi est determinatus numerus prebendarum tunc et non canonicorum: non est necessaria mentio de numero. vt no. anth. in. c. cum in de pstituti. xx. colu. v. quero quid dicaz. Et quando dicatur ruptus numerus canonicorum vel prebendarum. vide s. vbo canonicus. s. canonicorum. Aduerte tamen q. si quis impetrat canonicatum et prebendam tanquam vacantes: tacite dicit mentionem fecisse de numero. quia in ecclesia non numerata non cadit proprie vacatio. vt not. Jo. an. in. c. pstitutus. sup vbo vacare. et sup vbo si vacat. de rescriptis.

Gratia impetrata in ecclesia in qua certus numerus canonicorum et prebendarum est determinatus ex statuto iurato et per papam confirmato: est surrepticia nisi in ea fiat mentio de numero siue statuto ac de iuramento et confirmatione. nec sufficeret de iuramento et statuto exprimere: nisi etiam de confirmatione exprimat. vt no. ant. d. rescrip. constitutus. vj. colu. v. eadem glo. et idem dicit ibi Jo. an. Et adde q. ecclesia non possit fieri numerata ex consuetudine: l3 ex statuto sic. vt no. Joh. an. de pces. pben. ex pte. sup vbo consuetudine.

Gratia que ex taciturnitate statuti censeetur surrepticia non excusat surreptionem l3 narret statutum si tacet eius apostolicam confirmationem. vt no. ant. in. c. pstitutus. de rescrip. vj. colu. v. eadem glo. Et idem dicit ibi Jo. an. in. c. f. d. si. pres. li. vj. in nouel. sup glo. q. no. ibi vide. Sed hoc intellige quando statutum etiam sine confirmatione valebat sed ex confirmatione fuit nouum robur additum sicut est statutum ecclesie quod valet sine confirmatione pape. secus putaretur in statuto populi recognoscentis superiores: quod non valet sine confirmatione superioris. nam que de tali statuto facit mentionem: intelligitur loqui de statuto valido: et sequenter confirmato.

Gratia impetrata a papa de canonicatu et prebenda tanquam vacantibus per mortem alicuius canonici prebendati in ecclesia in qua non est determinatus numerus canonicorum nec distinctio prebendarum valet. vt notat ant. in. c. si. de concol. preben.

